

مردم را نمی توان به تسلیم و عقب نشینی واداشت؛ آنان همچنان در کارند...!

امیرجوهری لنگرودی

info@karegari.com

شیخ آبان ماه ۱۳۹۸ همچنان درکوچه وپس کوچه ها وسنگ فرش خیابان های ایران درگشت و گذار است و مردم مایند که فریاد برمی آورند: «**کشته ندادیم که سازش کنیم / رهبر قاتل رو ستایش کنیم**»، وحشت نظام وکارگزاران ریزودرشت آنان ازپس ادامه این شعارها: «**این همه سال جنایت / مرگ براین ولایت**»، در ادامه راه آبان درچشمان وحشت زای هریک از حُکام نظام به چشم می آید .

بعبارتی پرچم دوقطب مبارزه طبقاتی آبان ماه ۹۸ همچنان درچشم انداز رودرویی های نابرابردرون کشورمان ایران بدون وقفه دراهتزازاست. پاس اش بداریم و به یاری اش بشتابیم ومتحدا به سازمان یابی اش بیاندیشیم وبه دفاع از موجودیت آن برآییم!

این شیخ به پا خاسته ، هستی فاعل تاریخ کشورمان یعنی اردوی پُرشمارمیلیونی کارگران وزحمتکشان شهری وروستایی،زنان وجوانان دختروپسریست که عمدتا جمعیت حاشیه شهرها ورها شده درچنبره بیکاری ودشواری های زندگی اند وتهیدستان پینه بسته به دستان که درروستاهای ایران درطلب روزی اند وبیش ازچهار دهه درکشاکش نابرابری ها افزون شده برسرشت نا کارآمد این حاکمیت،روزگاری گذرانند وامروزیک جا انباشت تجربه خیزش دی ماه ۹۶ را ازسطح شهرهای کوچک به محوریت ۲۲ استان دربیش از ۲۰۰ شهر از شمال تاجنوب وازشرق تاغرب را طی آبان ماه ۹۸ به خدمت گرفته اند تا تمامیت این نظام رابریزکشند ورد ونشان خود برجای نهند،ازاینروبه فغان آمده اند وفریاد برمی دارند:

«**۴۰ سال خون گریستیم / بسه دیگه می ایستیم**»

این شیخ همه نیروهای کهنه پوش حاکمیت سیاه مذهبی را دراتحادی "مقدس" برای برای عملی نامقدس یعنی تارومارکردن آن شیخ متحد ساخته است.برراس این اتحاد نا مقدس، شخص ولی فقیه ودرهرم پیرامون اووقوای سه گانه ولی الامر یعنی (مجریه ومقتنعه واختاپوس مافیای قضایی) جای گرفته اند که همه سرکوب گری ها را برای تازاندن این شیخ بسیج کرده اند تا ارکان جامعه را به وحشت اندازند وخودچند صباحی دیگرهمچنان براریکه قدرت نشینند و به زندگی ننگین خود ادامه دهند .

دراین میان، باید دید وگفت: قیام مردم ونیروهای مردمی که تجلی حضورش را ازدی ماه ۹۶ به صدا درآورده بود،طی تمامی سال ۹۷ دردل اعتراضات واعتصابات پُررهزینه کارگری درجنوب کشورو اینجاوآنجا رُخ نمودوبه دشوارترین شکل سرکوب شد ولی دیگرباردرروزهای پایانی آبان ماه ۱۳۹۸، همچنان برفرزجامعه مابه مانند شبی به پروازدرآمده است .

امروزنمایش چهلمین روز و روزهای بعدترازقیام آبان ماه،(آذر- دی)،نشان داد که دستگاه سرکوب اوباشان نظام اسلامی همچنان مشغول شناسایی واینجا وانجا شکارمعترضان اند وهرروزشماری اززنان

و دانشجویان و کارگران و خانواده های جانباختگان... رادستگیری می کند و به زندان هایی می فرستد که ظرفیتشان پیش از این نیز پُر بود و به ناگزیر به احیای کهریزک ها دست زدند. همه اینان در وحشت فزاینده روزهای پشت سر گذاشته شده، دستگاه قاضی القضاات مرگ افرین، بار دیگر به سیزده نفر از جمله: ۱- عاطفه رنگریز ۲- مرضیه امیری ۳- اسماعیل بخشی ۴- محمد حنیفر ۵- سپیده قلیان ۶- امیرحسین محمدی فرد ۷- ساناز الهیاری ۸- عسل محمدی ۹- امیرامیرقلی ۱۰- حسن سعیدی از فعالان کارگران سندیکای شرکت واحد ۱۱- رضا خندان (مهآبادی) ۱۲- بکتاش آبتین ۱۳- حکم کیوان باژن از چهره های شناخته شده کانون نویسندگان ایران هر یک تن از آنان را به پنج (۵) سال و در مجموع ۶۵ سال زندان دادند و دهها وصدها تن دیگر را نیز بازداشت کردند.

باید گفت: در این میان حاکمیت قداره بند همچنان با "شبح آبان" ماه روزگار می گذراند. همه گمانه زنی ها، دال بر آنستکه؛ حال هیچ کدامشان خوش نیست و هیچ یک شان روز و شب خوشی ندارند. از اینرو جز همجمه بیداد و ستم، بکارگیری دای و درفش چه می توانند بکنند؟

دیکتاتورهای حاکم خودنیک می دانند؛ شبح را نمی توان خشکاند، به عقب نشینی کشاند. چراکه ایستادگی و پیکار همه سویه کارگران- دانشجویان - زنان - معلمان و بازنشستگان و اعتصاب غذای طولانی مدت در اویش در زندان و اعتصاب بازار مریوان و تجمعات مردم دردل فراخوان های چهل خانواده های جانباختگان و مادران داغدار چند دهه کشتار برای دادخواهی "جنایت علیه بشریت" نشان داد، که این شبح مانند روحی سرگردان، همه جا هست و هیچ جا نیست و خود را در سطح شبکه های مجازی دردل تجمع بازنشستگان مقابل مجلس و تحصن معلمان در مدارس کردستان (سنندج- مریوان - سقزو...)- شیراز- مشهد- و... اعتصاب غذای دانشگاهها و حمایت وسیع مردم، همه و همه جا به نمایش می گذارند تا بر فراز ترس نهفته بردل حاکمان اینبار در سطح شهرهای بزرگ از کلان شهر تهران- کرج- تبریز- جنوب کشور- بهبهان و.... بار دیگر تماشاگر حضور موتور سواران و گزمگان ماموران انتظامی ضد شورش، نیروهای امنیتی و لباس شخصی ها و قمه بدستان و تیرزنان و اوباشان چاقوکش نظام میدین و خیابان ها را قُرق گردد تارعب و وحشت را بر حیات جامعه مستولی سازند. امروز مردم جامعه ما صدور احکام طولانی مدت زندانیان سیاسی را بی اعتبار و ضد انسانی می شناسند. مردم مانیک می دانند؛ صادرکنندگان آن از سرزبونی و عدم عقب نشینی جنبش اعتراضی و برای نوعی رعب و وحشت در برابر پیشروی مبارزات مردم، آن احکام را صادر می کنند و هیچ اعتباری ندارد. در این میان جنبش کارگری و آزادیخواهی ایران را نمی توان به سادگی به عقب نشینی وا داشت!

امروز هر آزادیخواه و برابری طلبی در پهنه رود رویی ها با فریاد می گوید: تا شبح آبان بدین وسعت است، آبان ادامه دارد و مردم را سر تسلیم نیست، چرا که مردم جامعه ما دریافته اند و به حاکمیت هشدار می دهند: «سرکوب پایان راه نیست، مقاومت زندگی است!»

دوشنبه ۹ دی ۱۳۹۸ برابر ۳۰ دسامبر ۲۰۱۹

[/ http://karegari.com](http://karegari.com)